

at det var urigtigt, at Regnskabet ikke affluttet til samme Tid, som Finantsperioden, og at Ministeriet burde sørge for, at dette skete; dette ligger ligesom, forekommer det mig, i de Bemærkninger, Udvalget har gjort. Jeg skal derfor ikke opholde mig videre ved de Betragtninger, den ærede Taler har anstillet med Hensyn til at imødekomme Revisionens Ønske, at man ikke ret vidste, hvad Revisionens Ønske egentlig var; det er Noget, som ligger udenfor. Den ærede Taler har endelig ogsaa talt om Udtrykkene i Beretningen. Jeg skal dertil bemærke, at Udvalget ikke har opkastet sig til Smagsdommer. Der kan jo være meget forskellige Meninger om, paa hvilken Maade man skal udtrykke sig, og jeg har — for ikke at fortie Noget — ogsaa fundet, at flere af de Bemærkninger, Revisionen har gjort, ikke ere udtrykte paa den hensigtsmæssigste Maade; man vil, troer jeg, naar man gaaer tilbage til den Tid, da jeg var Statsrevisor, i det Hele finde en anden Maade at udtrykke sig paa. Men besvaret har Udvalget ikke troet at burde indtage Sædet som Smagsdommer, hvilket er Grunden til, at Udvalget ikke har yttret sig derom.

Andræ: Jeg troer virkelig ikke, at der vil være tilstrækkelig Anledning til at gaae ind paa en Drøftelse af det Spørgsmaal, hvorledes et Regnskab hensigtsmæssigt maatte være at indrette. Der er jo megen Tvivl tilstede i saa Henseende; som ikke saa let vilde forsvinde, selv om en udførligere Forhandling her fandt Sted. Saameget vil jeg imidlertid give den ærede Ordfører Ret i, at det vistnok staaer som noget aldeles Utvivlsomt, at Loven skal man holde sig efterrettelig, og at altsaa Regnskabet bør svare til Finantsloven; den Sætning skal jeg ikke gjøre nogen Indvending imod. Men der kommer just den Banfælsighed, hvorledes Bestemmelserne i en Finantslov i den Sammenhæng, hvori de som Led af en heel Organisme bør tages, maatte være at forstaae, og hvorved der vistnok maa kunne finde mere eller mindre strenge Fortolkninger, en mere eller mindre hensigtsmæssig Opfattelse Sted; og her troer jeg altsaa, at Tvivlsmaal maae gjøre sig gjældende. Det maa ikke opfattes som Noget, der er aldeles identisk, som Noget, man efter

Omstændighederne kan sætte Istedetfor hinanden, om man siger, enten at Regnskabet skal holde sig til Finantsloven, eller at Regnskabet skal affluttet med Finantsperiodens Udløb; det er to himmelvidt forskellige Ting. Regnskabet kan holdes aabent en lang Tid, efterat den Periode er forbi, for hvilken den paagjældende Finantslovs Bevilling er given, og et Regnskab kan fordres affluttet lige strax ved Periodens Udløb. Det er to forskellige Spørgsmaal; men jeg skal, som sagt, ikke gaae ind paa deres nærmere Drøftelse her. Naturligvis har det ved de Bemærkninger, som jeg tillod mig at gjøre med Hensyn til den hele Bedømmelse af Ministeriets Færd, som udtaler sig i Statsrevisionens Beretning, ikke paa nogen Maade været min Hensigt at optræde som Smagsdommer. Det var ikke om den mere eller mindre gode Smag, jeg talte, men om det mere eller mindre Haarbe for Regjeringen, der kunde ligge i en saadan Bedømmelse, og jeg udtalte, hvad jeg stedse skal være villig til at fastholde som min virkelige Mening, at efter min Overbeviisning er det rigtigt, at man ikke stræber efter at være altfor haard i sin Bedømmelse af Regjeringen, idetmindste naar man ikke her kan godtgjøre sin Berettigelse til det.

Madvig: Det er en ganske lille Bemærkning, jeg skal tillade mig at fremsætte, idet der synes at være nogen Misforstaaelse tilstede med Hensyn til, hvad der her er Tale om. Det er Spørgsmaalet, naar et Regnskab affluttet i Henhold til den Termin, for hvilket Regnskabet gjælder, hvor lang Tid derefter det skal affluttet, for Exempel inden April, inden Mai eller inden Juni, naar Regnskabet gaaer til 31te Marts. Noget ganske Andet er det, for hvilken Periode et Regnskab skal aflægges. Det, her er Tale om, er det Sidste, og er omhandlet Pag. 7 i Betænkningen. Der er ikke der Tale om, hvor hurtigt efter det Aar, Regnskabet omfatter, samme skal affluttet, men der er Tale om, hvilket Aar Stempelpapirsregnskabet og Regnskabet for Afgift af Arv og overdragne Eiendomme skulle omfatte, om de skulle omfatte Calendaråret, eller om de skulle omfatte et Aar, corresponderende til Finantsåret. Det er derom, at der er udtalt i Betænkningen, at